

Norsk Lovtidende.

Udgiven efter offentlig foranstaltning

ifølge lov af 1ste april 1876.

No. 4

Udgivet 31te januar.

1906

Kongelig kundgjørelse

27 jan.

om, at byerne Kobe, Osaka, Hiogo og Schimanoseki i Japan indtil videre skal ansees smittede af den orientalske pest.

Vi Haakon, Norges konge, gjør vitterligt:

I henhold til § 2 i lov om kwarantænevæsenet af 12te Juli 1848 kundgjøres herved, at byerne Kobe, Osaka, Hiogo og Schimanoseki i Japan skal indtil videre ansees smittede af den orientalske pest, og bliver de i ovennævnte lov og i plakat af 13de oktober 1900 indeholdte bestemmelser med hensyn til kwarantæne m. v. i anledning af pest straks at bringe i anvendelse.

Hvorefter alle vedkommende sig har at rette.

Givet paa Kristiania slot den 27de januar 1906.

Under vor haand og rigets segl.

Haakon.

(L. S.)

Chr. Michelsen.

Lehmann.

Kongelig resolution

27 jan.

af 27de januar.

Der fastsættes en kongevimpel, som skal have samme høirøde farve og indeholde samme gyldne løve som for kongebanneret bestemt, idet løven anbringes inderst ved stangen.

27 jan.

Kongelig resolution

af 27de januar.

I henhold til § 3 i lov om forbud mod opførelse af træbygninger i landets byer m. v. af 19de mai 1904 meddeles saadan dispensation fra nævnte lovs § 1 for ladestedet Harstad, at der sammesteds tillades indtil videre at opføre træbygninger overensstemmende med lovens § 3, passus 2, udenfor det af byens kommunestyre i møde den 14de juli 1905 fastsatte strøg, der begrænses af Eriks gade fra sjøen til Hans Egedes gade, denne gade til Hvedings gade, denne gade til Øisteins gade, denne gade til Sverres gade og denne gade til sjøen.

27 jan.

Kongelig resolution

af 27de januar.

I henhold til lov om brandvæsenet af 26de august 1854 § 1 samt lov om behandling af ildsfarlige gjenstande af 3die mai 1871 § 24 meddeles approbation paa nedenstaaende udkast til reglement for brandvæsenets ordning i Akers bygningsdistrikt:

A. Om brandredskaber.

§ 1. For herredskassens regning anskaffes og vedligeholdes de til enhver tid fornødne brandredskaber, hvortil bevilgning meddeles af herredsstyret.

Om brandredskabernes opbevaring udfærdiges bestemmelse af brandkommissionen.

§ 2. Enhver huseier skal til hver ham tilhørende eiendom for egen regning anskaffe efternævnte antal brandspand eller bølter:

Naar bygningernes samlede takstsum ikke overstiger:

Kr. 2 000,00		2	Brandspand.
„ 10 000,00		4	— „ —
„ 25 000,00		6	— „ —
„ 45 000,00		8	— „ — ,

som er det høieste antal, et matr.no. er forpligtet til at have. Brandspandene skal opbevares paa et let tilgængeligt sted. Endvidere skal til hver Eiendom anskaffes:

- 1 haandlygte,
- 1 brandhage, afpasset efter husets høide, samt
- 1 stige af saadan længde, at man med lethed kan bestige husets tag.

Bestaar en eiendom af flere huse, bestemmer brandkommissionen hvormange og store brandhager og stiger i tilfælde bliver at anskaffe. 27. jan.

Ovennævnte brandredskaber maa være anskaffede inden udgangen af aaret 1906 eller for nye bygningers vedkommende, forinden disse tages i brug.

I modsat fald kan brandkommissionen lade redskaberne anskaffe paa vedkommende eiers bekostning. Det samme gjælder, forsaavidt redskaberne ved de aarlige brandvisitationer ikke findes tilstede i forsvarlig stand, og mangelen ikke er udbedret inden en eieren hertil given frist.

Assurancesprøiter maa findes ved enhver større arbejderbolig eller anden større bygning, som ikke er forsynet med brandslange i forbindelse med Akers vandverk. Sprøiterne skal være placerede paa let tilgængelige steder. Forsaavidt frost ikke er til hinder, skal sprøiterne altid være halvfylt med vand. Brandkommissionen bestemmer, for hvilke huse denne regel skal finde anvendelse, samt sprøiternes antal.

Forannævnte redskaber m. v. følger eiendommen som fast tilbehør.

B. Om brandvæsenets organisation og bestyrelse samt tjenestegjøring.

§ 3. Distriktet inddeles i saa mange brandkredse (underdistrikter), som Akers formandskab efter brandkommissionens forslag til enhver tid bestemmer.

§ 4. Til at forestaa brandvæsenet udvælger Akers formandskab efter indstilling af brandkommissionen for hver brandkreds en brandmester tilligemed saa mange underbrandmestre, som formandskabet maatte bestemme.

§ 5. Ledelsen af brandvæsenet tilligger de ved Akers ingeniørvæsen ansatte ingeniører i egenskab af brandchefer efter brandkommissionens nærmere bestemmelse. Som assistenter hos brandcheferne fungerer de ved ingeniørvæsenet ansatte assistenter og opsynsmænd.

Overledelsen tilligger branddirektøren.

§ 6. Brandvæsenets anliggender varetages af brandkommissionen, der efter nærmere berømmelse af formanden sammentræder saa ofte, det fornødiges.

Den skal have sin opmærksomhed henvendt paa alt, hvad der kan tjene til brandvæsenets udvikling og effektivitet.

Inden udgangen af september maaned hvert aar har brandkommissionen til formandskabet at afgive budgetforslag for brandvæsenet for kommende aar.

Brandcheferne, assistenterne og brandmestrene er efter til-

27 jan. sigelse pligtige til at afgive møde i brandkommissionen, naar der behandles sager, som vedkommer de dem underlagte forretninger. De har ret til at deltage i kommissionens forhandlinger og derunder fremsætte forslag, dog uden at have stemme ved afgjørelsen.

De i lov af 26de august 1854 § 1 nævnte 5 repræsentanter for huseierne vælges for 3 aar ad gangen.

§ 7. Enhver af branddistriktets mandlige og tjenestedygtige indvaanere i alderen mellem 18 og 50 aar er forpligtet til uden godtgjørelse at gjøre tjeneste ved brandvæsenet samt deltage i øvelser.

Om organisationen i hver brandkreds træffes bestemmelse af brandkommissionen, der ogsaa beskikker de ikke af formandskabet valgte fornødne befalingsmænd ved de forskellige brandkredse og afdelinger.

For Bækkelaget, Nordstrand og Ljan skal organisationen godkjendes af den almindelige brandforsikringsindretning.

§ 8. Naar brand opdages, brandraab sker eller en ved brandvæsenet tjenestepligtig paa anden maade bliver underrettet om opstaaet ildsvaade, er han forpligtet til straks at fremmøde paa brandstedet — eller paa det sted, hvor den ham givne instruks paalægger ham at møde — og melde sig til tjeneste. Han maa ikke forlade denne uden indhentet tilladelse af sin nærmeste foresatte.

§ 9. Brandmesteren har at besørge tilsagt mandskaberne i sit distrikt til øvelser. Indtil brandchefen eller hans assistent maatte komme og overtage kommandoen, har han den øverste myndighed paa brandstedet. I hans forfald overtages hans funktioner paa brandstedet og ved øvelser af underbrandmesteren.

Brandmesteren har i tilfælde af forfald eller bortreise (udenfor Aker og Kristiania) betimelig at melde dette for brandchefen. Underbrandmestrene maa ikke være fraværende uden betimelig forud at have anmeldt dette for brandmesteren.

Brandcheferne maa i tilfælde af forfald eller bortreise (udenfor Aker og Kristiania) betimelig forud melde dette for branddirektøren. Begge brandchefer og branddirektøren maa ikke samtidig være fraværende.

§ 10. Samtlige ved brandvæsenet ansatte befalingsmænd bør i tjenesten bære et tegn, hvilket nærmere bestemmes af brandkommissionen.

§ 11. Brandmesteren har ansvaret for materiellet.

Enhver befalingsmand skal paase, at det under ham sorte-
rende materiel til enhver tid er i god og brugbar stand.

Mulige mangler skal uopholdelig anmeldes for brandmesteren eller i tilfælde brandchefen.

§ 12. Øvelser med befalingsmændene afholdes som regel

mindst 2 gange aarlig efter nærmere bestemmelse af brand- 27 jan.
chefen.

Om andre øvelser træffes bestemmelse af brandkommissionen.

I strøget Bækkelaget—Ljan øves vandverksafdelingens mand-
skaber mindst en gang hver anden maaned.

§ 13. De nærmere forskrifter, som maatte fornødiges angaaende mandskabernes og funktionærernes tjenestegjøring, afholdelse af øvelser, brugen af brandredskaberne m. v., fastsættes af brandkommissionen i instrukser for brandkredsene.

Disse instrukser bliver at undergive amtmandens approbation.

C. Almindelige bestemmelser.

§ 14. Den, hos hvem ildsyaade opstaar, saavel som enhver, der først opdager ildebrand, er forpligtet til ved alle de midler, som staar til raadighed, at gjøre brandalarm og varsle brandmesteren, brandchefen eller dennes assistent.

§ 15. Enhver huseier er i ildebrandstilfælde forpligtet til, paa forlangende af en af brandvæsenets befalingsmænd, at udlevere til afbenyttelse paa brandstedet de til hans gaard hørende brandredskaber, dog mod erstatning af herredskassen i tilfælde nogen af disse gjenstande ved anledningen maatte forkomme eller beskadiges. Befalingsmanden har imidlertid at paase, at de behandles forsvarlig og efter afbenyttelsen tilbageleveres.

Enhver, der inden branddistriktet er i besiddelse af heste, vandkar eller seil, er mod lignende ret til erstatning forpligtet til paa forlangende af brandchefen eller en anden befalingsmand at bistaa dermed til ildens slukning.

Efter nærmere bestemmelse af brandkommissionen er huseiere, funktionærer ved brandvæsenet og mandskaber forpligtede til at finde sig i, at der hos dem anbringes allarmapparater.

§ 16. Brandvæsenet skal ikke kunne forbydes i ildebrandstilfælde at benytte vand af de inden branddistriktet værende private brønde eller vandledninger.

§ 17. Enhver, som er nærværende ved brandstedet, er forpligtet til, om forlanges af brandchefen eller anden befalingsmand, at yde saadan bistand, som efter omstændighederne fornødiges.

§ 18. Enhver, hvis nærværelse paa brandstedet er til hinder for slukningsarbeidet, er forpligtet til efter paalæg af en af brandvæsenets befalingsmænd at fjerne sig, ligesom færdsel sammesteds ikke maa finde sted, medmindre den staar i forbindelse med ildsyaaden.

27 jan.

D. Om feiervæsenet.

§ 19. Distriktet inddeles i saa mange feierdistrikter, som Akers formandskab efter forslag af brandkommissionen til enhver tid bestemmer.

§ 20. I ethvert feierdistrikt ansættes af Akers formandskab efter indstilling af brandkommissionen en feierinspektør, der mod betaling efter den vedtagne takst er forpligtet til at udføre feininger saavel af piber som ovne, komfurer etc., og som paa egen bekostning holder de til arbeidets udførelse nødvendige folk og redskaber. Feierinspektørerne har foruden at udføre feiningen tillige at føre opsigst med bygnings- og brandlovgivningens overholdelse og at udføre brandvisitationen.

§ 21. Feining af piber og anbringere er tvungen og skal kun udføres gennem feierinspektørerne, hvorimod feining af ovne, komfurer etc. kan udføres ved andre. Dog er feierinspektørerne forpligtede til paa forlangende ogsaa at overtage dette arbeides udførelse.

§ 22. Skorstenspiber, lodpiber, anbringere og trukne rør skal som regel i maanederne juni til og med september feies en gang, i de øvrige maaneder fire gange, ialt fem gange aarlig. Piber, som er i stadig brug det hele aar, skal feies hyeranden maaned. For piber i fabriker, bagerier, røgerier og lignende bedrifter, hvor der paa grund af brændematerialets art eller fyringen finder mer end almindelig sterk soddannelse sted, kan brandkommissionen paabyde hyppigere feining. Piber, som sjelden bruges, eller til hvilke fører høist to røggange, eller hvis benyttelse ikke medfører nævneværdig soddannelse, kan efter brandkommissionens bestemmelse tillades undergivet sjeldnere feining.

§ 23. Til feierinspektørerne skal af huseierne for feining erlægges betaling efter regulativ og takst, som efter forslag af brandkommissionen fastsættes af Akers herredsstyre med kongens approbation.

Den feierinspektørerne tilkommende betaling for feining kan i mangel af mindelig afgjørelse inddrives ved udpantning efter restanceliste, som er approberet af overøvrigheden.

§ 24. Efter beslutning af herredsstyret kan der bevilges feierinspektørerne en fast aarlig løn, mod at feierpengene indgaar i herredskassen.

§ 25. Feierinspektørerne har at rette sig efter en af formandskabet efter indstilling af brandkommissionen udfærdiget instruks.

E. Om brandvisitationer.

§ 26. Brandvisitationen udføres af feierinspektøren saaledes, at samtlige bygninger inden hvert brandvisitationsdistrikt

er visiterede som regel inden udgangen af september maaned 27 jan. hvert aar.

§ 27. Ved brandvisitationen skal det paasees, at alle bestemmelser angaaende brandvæsenet og bygningsvæsenet (jfr. lov af 27de juli 1896 § 80 og lov af 26de mai 1899 § 92) er iagttagne, navnlig at piber og ildsteder med tilbehør er i forsvarelig stand og tilstrækkelig fjernet fra træverk, at ikke ildsfarlige eller let antændelige gjenstande have i større oplag end lovligt eller opbevares paa saadan maade, at de kan foraarsage ildsvaade, at de paabudne brandredskaber forefindes i tilstrækkeligt antal og i fuldt brugbar stand, samt at de brandslanger, som efter Akers vandverksreglement skal forefindes, er i orden.

Ved brandvisitationen har derhos feierinspektøren at afgive de i lov af 8de juni 1895 omhandlede bestemmelser med hensyn til anskaffelse og vedligehold af brandredningsapparater.

Inspektøren skal i sin almindelighed have sin opmærksomhed henvendt paa alt, som kan have betydning for ildsikkerheden eller tyde paa uforsigtighed i omgang med ild fra beboernes side.

§ 28. De ved brandvisitationen forefundne mangler skal for hvert tilfælde indføres i en dertil af branddirektøren autoriseret protokol. Protokollen skal hver 14de dag forevises brandchefen.

Alle forefundne mangler bliver straks at meddele husets eier eller bestyrer med nøiagtig angivelse af, hvor feilen findes, hvori den bestaar og af den tidsfrist, inden hvilken den skal være rettet. I tilfælde af, at feilen er ved piber eller ildsted, nedlægges, om det fornødiges, forbud mod benyttelsen af samme, før feilen er rettet. I dette tilfælde afgives herom straks melding til brandchefen.

§ 29. Efter udløbet af den tidsfrist, inden hvilken de forefundne mangler skal være rettede, skal der ved eftervisitationen paasees, at de er forsvarelig afhjulpne, hvilket eftersyn ligeledes skal indføres i den autoriserede protokol.

Om de ved dette eftersyn endnu ikke afhjulpne mangler indgives der straks indberetning til brandchefen, som, hvis mangelen ikke uopholdelig afhjælpes, har at afgive indberetning derom til politiet.

§ 30. Brandvisitationen skal forøvrigt foregaa overensstemmende med den instruks, som maatte blive udfærdiget af brandkommissionen.

27 jan.

F. Om omgang med ild og lys samt opbevaring og behandling af ildsfarlige gjenstande.

§ 31. Lokomobiler, damptærskemaskiner eller lignende maa ikke anbringes paa steder, hvor dette af brandkommissionen forbydes.

§ 32. Større beholdninger af krudt, fyrstikker, petroleum og andre letfængelige stoffe maa kun opbevares i pakhus, hvori ikke er ildsted, eller i saadanne rum i vaaningshus, som ikke boboes eller opvarmes.

Mindre beholdninger af krudt og andre eksplosive stoffe maa opbevares i blikbokser med laag, og salg eller behandling deraf maa ikke foregaa ved ildslys, elektrisk belysning herfra undtaget.

§ 33. Hø, halm, høvelflis og andre letfængelige sager maa ikke opbevares i rum, hvori der er anbragt ildsted.

Aske og andet affald fra ildsteder maa ikke hensættes i trækar. Heller ikke maa saadant henkastes paa noget sted uden i forveien at være tilstrækkelig gennemvædet.

§ 34. Ild paa skorsten, bagerovn og lignende steder skal være slukket eller forsvarlig isoleret, før der gaaes til hvile. Klædningsstykker, brændsel og deslige maa ikke uden tilsyn henlægges paa kakkellovne eller i saadan nærhed af ildsted, at fare deraf kan befrygtes. I klædeskammer, paa loft eller i kjælder og i udhusbygninger maa der udenfor rum, som overensstemmende med bygningslovens forskrifter er indrettet til beboelse, ikke benyttes lys eller lampe uden i forsvarlig lygt.

Tobaksrøgning maa ikke finde sted paa lofter, i udhus, sagbrug, høvlerier, snedkerverksteder eller andre steder, hvor letfængelige materialier opbevares eller forarbejdes.

Forøvrigt henvises til bestemmelserne i lov af 3die mai 1871 med tillægslove af 29de mai 1879, 28de mai 1881 og 14de juni 1890 om behandling af ildsfarlige gjenstande, hvilke love skal være gjældende for villastrøgene.

§ 35. Brandkommissionen kan efter andragende tilstede fritagelse for de i dette reglement paabudne forpligtelser for isoleret beliggende eiendomme udenfor Bækkelaget, Nordstrand og Ljan.

Foranstaaende reglement bliver at bekendtgjøre efter nærmere bestemmelse af brandkommissionen.

Fra dette reglements ikrafttræden ophæves de for østre og vestre Akers bygningskommuner ved høieste resolution af 28de mai 1895 og 22de december 1898, jfr. høieste resolution af 17de juni 1901 approberede brandreglementer.

Kongelig resolution

27. jan.

af 27de januar.

I henhold til § 25 i lov om havne- og ringevæsenet m. v. af 10de juli 1894 meddeles stadfæstelse paa de af Haugesunds kommunestyre i møde den 17de februar 1905 besluttede ændrede vedtægter for brugen af ild og lys i Haugesunds havn.

Vedtægterne er saalydende:

§ 1. Dampskibe, der henligger paa havnen eller ved brygger, tomter og pakhuse, tillades til enhver tid af døgnet at have ild oppe, være sig under kjedel, paa kamin eller kabys under iagttagelse af følgende regler:

- a. Som brændsel maa alene benyttes kul eller koks; til opfyring maa ikke bruges granved.
- b. Ombord i dampskibe, henliggende i havnen, skal det være tilladt i kabytter og folkelugarer at benytte aabent lys, naar og saalænge nogen er tilstede i det rum, hvor lyset brænder, samt lampe eller lys i lanterne, naar og saalænge der holdes vagt ombord. Paa dæk og i lasterum maa alene benyttes lys i lanterne og kun, naar der holdes vagt ombord.

§ 2. Andre fartøier skal det under nedenstaaende betingelser være tilladt inden havnen at benytte ild paa kamin, ovn eller kabys:

- a. Kaminer, ovne og kabysser samt rørene til samme skal være af jern eller andet metal. Er afstanden mellem ildstedet eller røret og træverket mindre end 31 cm., skal træverket beklædes med ildfast materiale, og maa afstanden mellem ildstedet eller rør og det træverket beskyttende ildfaste materiale ikke under nogen omstændighed være mindre end 5 cm. Hvor rør fører gennem dæk eller tag, skal dets afstand fra træverk være mindst 5,5 cm., naar træverket i aabningen beklædes med kobber i forbindelse med asbest-isolation mellem dette og træverket, saaledes at der mellem rør og kobberklædning bliver en afstand af mindst 5 cm. Under og foran ildstedet i en bredde af mindst 31 cm. skal gulvet belægges med ildfast materiale.
- b. Kabys paa dæk maa altid staa i hus.
- c. Rørene skal jevnlig feies, og aske og sod ilandbringes til de dertil bestemte steder efterat være vel gennemtrukket med vand.
- d. Med hensyn til brændsel gjælder, hvad der for dampskibe er bestemt (§ 1).
- e. Om lys henvises til § 1 b.

§ 3. Kogning af beg, tjære og deslige ildsfarlige sager ombord i fartøj samt udrøgning af rotter maa ikke foregaa i

27. jan. havnen uden paa de steder og paa den maade, som havnefogden efter konference med branddirektøren for hvert enkelt tilfælde bestemmer.

§ 4. Hvor havneopsynet eller havnestyret finder, at den i nærværende vedtægt hjemlede tilladelse til at have ild og lys ombord kan være forbunden med særegen fare, saasom paa grund af lastens eller veirligets beskaffenhed eller andre forhold, kan havneopsynet eller havnestyret indskrænke eller helt suspendere tilladelsen.

27 jan.

Kongelig resolution

af 27de januar.

I henhold til lov om politivedtægter for kjøbstæderne af 17de juni 1869, lov om adgang til at give offentlige forestillinger m. v. af 22de mai 1875, lov om pigtraads anvendelse til gjærde af 14de juli 1893 og lov til beskyttelse af børn mod brug af tobak af 19de april 1899 meddeles stadfæstelse paa en af Hammerfests formænd og repræsentanter under 14de, 16de og 30te juli 1904 samt 7de juni og 11te decbr. 1905 fattet beslutning til politivedtægter for bemeldte by.

Vedtægterne er saalydende:

1ste kapitel.

Om iagttagelse af orden og velanstændighed
paa gaden m. v.

§ 1. Paa offentlig gade (hvorunder i denne vedtægt ogsaa er indbefattet vei, plads, brygge, almenning, offentligt anlæg og lignende, der er almindelig befærdet eller bestemt til almindelig færdsel) maa ikke opløb eller sammenstimlen af folk finde sted, hvorved den offentlige orden forstyrres eller færdselen hemmes.

Tilladelse til musikpræstationer og optog maa indhentes hos politiet. Processioner anmeldes for politiet.

§ 2. Fortæring af brændevin, øl, vin eller anden berusende drik maa ikke finde sted paa offentlig gade, tilstødende aabent portrum, under brygger, paa aabne kaier eller i baade ved byens brygger.

§ 3. Barn under 15 aar, som nyder tobak paa offentlig gade eller offentligt beværtningssted, kan af politiet fratages den tobak og den tobakspibe eller andet redskab, som barnet benytter sig af.

Salg af tobak i hvilkensomhelst form til barn under 15 aar skal være forbudt, uanseet om tobakken angives kjøbt til barnets eget eller andres brug. 27 jan.

Det skal ligeledes være forbudt at købe tobak i nogen form til brug for eller efter opfordring af barn under 15 aar samt at overlade saadant barn tobak som gave eller i laan eller i bytte eller mod vederlag i arbeide eller personlige tjenester.

2det kapitel.

Om forbud mod hindring af færdselen.

§ 4. Paa offentlig gade maa ingen uden politiets tilladelse tage plads for at falbyde varer eller drive anden forretning.

§ 5. Uden vedkommendes samtykke maa ingen tage længere ophold paa trapper, i porte eller anden mod offentlig gade vendende ind- eller opgang til hus.

§ 6. Intet, som kan være til hinder for færdselen, maa hensættes eller henlægges paa fortoug eller andetsteds paa offentlig gade.

Dog skal, naar ikke anden plads haves, af- og paalæsning af varer og andet kunne ske paa de nævnte steder, naar den foretages med saa liden ulempe for færdselen som muligt og intet bliver liggende længere tid end høist fornødent. Under sidstnævnte betingelse kan kul, ved eller andet brændsel fra fortoug kastes ind i paagjældende eiendom. Kjøreredskaerne maa i saadanne tilfælde saavidt muligt stilles langsmed fortouget.

§ 7. Paa offentlig gade er det forbudt at stanse eller stille sig i klynge eller gaa ved siden af hinanden paa saadan maade, at færdselen derved hindres eller besværliggjøres.

Mødende paa fortoug eller gade bør i regelen vige til højre.

Ingen maa paa fortoug bære, trække eller paa anden maade føre med sig gjenstande, der er til hinder for færdselen eller som udsætter de forbigaaende for besudling, skade eller ulempe.

Paa offentlig gade maa barnevogne ikke anbringes ved siden af hinanden.

§ 8. Handlende og andre næringsdrivende maa ikke udhænge eller udstille varer eller andre gjenstande udenfor sine udsalgssteder, saaledes at det virker generende for den offentlige færdsel.

§ 9. Vindusmarkiser skal være forsvarlig befæstet og anbragt i en saadan højde, at deres underkant er mindst 2 meter over jorden.

§ 10. Skilte skal være forsvarlig befæstet og maa ikke gives større fremspring udenfor gadelinien end 25 cm. Forsaa-

27 jan. vidt de stikker frem foran husvæggen, maa deres underkant ikke anbringes lavere end 2,5 meter over gaden.

De skilte, som ikke svarer til disse forskrifter, bliver at nedtage inden 1 aar efter disse vedtægters ikrafttræden.

3die kapitel.

Om foranstaltninger til afværgelse af fare for den offentlige færdsel.

§ 11. Naar der i eller ved offentlig gade skal foretages arbejder, der kan være til hinder for færdselen eller gjøre den usikker, skal anmeldelse derom betimelig ske til politiet, som i tilfælde bestemmer de fornødne sikkerhedsforanstaltninger.

§ 12. Naar rensning af tagrender, maling eller oppudsning af huse, istandsættelse af tage eller andre mindre betydelige bygningsarbejder foretages udover eller ud til offentlig gade, skal der til advarsel for de forbigaaende langs husvæggen paa forsvarlig maade opreises en eller flere afvisere for at angive, at færdselen sammesteds er forbundet med fare eller ulempe.

§ 13. Naar om vinteren glat føre indtræffer, skal eierne af de til offentlig gade stødende bebyggede eller ubebyggede grunde, naar det af politiet forlanges, lade fortouget udenfor bestrø med sand eller aske. Fra dette forbud kan politiet indrømme fritagelse for mindre befærdede strøgs vedkommende.

Huseier har, naar Politiet anser det nødvendigt for den almene sikkerhed, at bortskaffe sne fra hustage, der vender mod offentlig gade.

§ 14. Inden byens grænser og paa havnen maa ingen uden særskilt tilladelse af politiet skyde med skarpladt kanon eller med gevær, pistol, revolver eller lignende skydevaaben, forsaavidt dette ikke sker under militær kommando. Dog undtages herfra skydning med salonskydevaaben inden privat eiendom.

Fra kl. 9 aften til kl. 8 morgen maa kanonsalut ikke finde sted uden politiets tilladelse.

Skydevaaben, som ikke bæres af militære under kommando, skal paa offentlig gade bæres med mundingen nedad og maa ikke være ladet.

Uden politiets tilladelse maa ingen optænde ild i det frie eller afbrænde krudt, fyrverkeri eller eksploderende gjenstande af noget slags inden den bymæssig bebyggede del af byen.

§ 15. Politiet er berettiget til at forbyde færdsel paa is paa de inden byens grænser liggende damme og vande.

§ 16. Mod offentlig gade maa pigtraad ikke anvendes til gjærder undtagen ovenover gjærder af mindst 2,5 meters høide.

Bestaaende pigtraadgjærder maa ikke repareres med pigtraad.

4de kapitel.

27 jæn.

Om kjørsel og ridning m. v.

§ 17. Kjørende og ridende skal itide varsko personer, som er foran dem paa veien.

I byens gader maa der ikke kjøres eller rides hurtigere end i smaat trav.

Ud og ind ad porte eller andre indkjørsler samt paa steder, hvor mange mennesker er samlet, maa der kun kjøres og rides i skridt.

§ 18. Naar kjørende eller ridende møder hinanden, skal de vige af til højre. Kjørsel forbi en forankjørende sker til venstre.

Til kjøretøier maa ikke kjøres ved siden af hinanden.

Ingen maa kjøre eller ride imod eller ind i troppeafdeling, ligtog eller anden procession, men enhver skal vige af veien for samme og, naar passagen er trang, holde stille, saalænge til toget er passeret.

Ingen maa kjøre eller ride paa fortoug eller gangsti.

§ 19. Den, der under kjørsel paa offentlig gade fører tømmerne, maa ikke slippe dem af haanden eller kjøre hesten gaaende paa fortouget.

Paa offentlig gade eller privat grund, der har aaben udkjørsel til offentlig gade, maa ingen forlade sin hest uden at sørge for, at der holdes forsvarligt tilsyn med den, eller at den er forsvarlig bunden.

§ 20. Paa vinterføre skal de kjørende have forsvarlige bjælder eller klokker paa sine heste, saa at man i tilbørlig afstand kan høre deres komme.

§ 21. Forspændt kjøretøi eller hest maa ikke betroes til nogen, som er beruset eller af andre grunde maa antages ikke at være istand til at styre heste.

Den, som til nogen person under 15 aar betror forspændt kjøretøi eller hest med den følge, at de for samme gjældende forskrifter overtrædes, straffes efter nærværende vedtægt.

§ 22. Kjøreredskab maa ikke overlæsses, saa de anvendte trækdyr overanstrenges.

Kjøreredskab med læs skal være forsvarlig læsset, saa at det ikke er udsat for at vælte eller det paalæssede for at falde af.

Det er forbudt at læsse tømmer, planker, bord eller andre lignende materialier paa vogn, kjerre eller slæde paa saadan maade, at materialierne kommer til at berøre hesten. Saavidt muligt maa de ikke slæbe paa jorden eller indtage større bredde end kjøretøiet.

§ 23. Ethvert kjøretøi, som udleies til personbefordring,

27 jan. maa være i forsvarlig stand og renligholdt; i modsat fald kan politiet forbyde dets benyttelse.

§ 24. Heste, som har tilbøielighed til at bide, skal være forsynet med mundkurv. Heste, som har for vane at spænde eller er løbske, kan af politiet forbydes brugte i byens gader.

Heste, som er beheftet med smitsom sygdom, som har iøinefaldende ydre beskadigelse eller er udsultet eller udslæbt, maa ikke benyttes. Heste, som er sky, maa ikke udleies.

Politiet kan forbyde brugen af sløvskoede heste, naar det er glat føre.

§ 25. Politiet kan i sygdomstilfælde efter vedkommende læges anmodning helt eller delvis forbyde kjørsel i enkelte gader eller tillade, at en gade eller en del deraf midlertidig belægges med lyddæpende middel.

§ 26. Til ridning paa velociped i byens gader maa kun benyttes velociped, der paa saadan maade, som af politiet bestemmes, er forsynet med et paa politikammeret registreret nummer samt med forsvarlig bremseindretning.

Ingen kan meddeles saadant nummer, førend han er saavidt øvet, at han har fuldt herredømme over sin velociped.

Børn under 15 aar kan ikke meddeles eget nummer uden paa forlangende af forældre eller foresatte, som vil overtage ansvaret for dem.

Lægger en velocipedrytter gjentagende eller i særlig grad uforsigtighed for dagen, kan politiet fratage ham det ham meddelte nummer.

§ 27. Velocipedrytter maa i den bymæssig bebyggede del af byen ikke ride hurtigere, end en hest bevæger sig i smaat trav.

Rytterne maa ikke paa offentlig gade ride ved siden af hinanden.

Naar kjørende, ridende eller gaaende passerer og i svinger, hvor ikke udsigten er fri, samt nedad bakke skal velocipedrytterne paa rimelig afstand sagtne farten og varsle sit komme ved ringning med klokke, hvormed enhver velociped skal være forsynet.

Naar hest viser tegn til skræk, eller den kjørende eller ridende varsler herom, skal velocipedrytteren stige af.

I skumring og mørke skal velocipedrytteren føre tændt lygte, der lyser fremover, samt jevnlig give lydsignal.

Han maa ikke slippe pedalerne eller styret og er, i lighed med kjørende, forpligtet til at ride langsomt ud og ind ad porte eller andre udkjørsler.

§ 28. Kjelkeagning og skiløbning i byens gader og anlæg skal være forbudt for voxne.

I hvilke gader eller paa hvilke pladse børn skal have

adgang dertil, anvises af politiet; denne adgang maa ikke udstrækkes over kl. 10 aften, eller pladsen anvises til skade for byens beplantninger.

5te kapitel.

Om førsel af heste og andre kreaturer samt om hunde.

§ 29. Det er forbudt at lade heste og okser gaa løse og uden bevogtning paa offentlig gade eller paa privat eiendom, der er aaben mod offentlig gade eller ikke forsvarlig indhegnet. Naar kjør, faar eller gjeder drives, maa dette ske under tilstrækkelig bevogtning. Okser maa ikke drives, men skal ledes enkeltvis af voksne personer og i forsvarlig grime eller toug.

§ 30. Eier af hund har at holde denne tilbage, naar den i hans paasyn anfaldet nogen. Det er ligeledes forbudt at tirre hunde eller hidse dem sammen.

§ 31. Naar hunde viser sig bidske eller glubske eller har for vane at forulempe mennesker eller heste ved at gjø ad dem eller fare imod dem, skal eieren være forpligtet til at forsyne saadanne med forsvarlig mundkurv eller, hvis politiet for enkelte tilfælde bestemmer det, holde dem bundne. Det samme gjælder om hunde, som politiet af hensyn til deres størrelse eller race finder at kunne være farlige.

Det er forbudt at holde hund, som ved gjøen eller tuden om natten forstyrrer omgivelsernes natro, ligesaa at lade hund løbe ude om natten, naar den ikke ledsager nogen.

Tisper maa i løbetiden ikke slippes løse paa gaden.

Overtrædes disse bestemmelser, kan politiet foranstalte hunden optaget, hvorefter den fremlyses i offentlig avis og, hvis ingen eier inden 3 døgn indløser den, sælges eller dræbes. For hundens opbringelse erlægges af eieren 80 øre og for dens føde og bevogtning 40 øre daglig, for hvilke udgifter saavel som omkostningerne ved kundgjørelsen erstatning skal erlægges, forinden hunden tilbageleveres. Kan hundens eier eller besidder ikke udfindes, bliver samtlige omkostninger at udrede af bykassen.

6te kapitel.

Om den offentlige Renlighed.

Gadefejning.

§ 32. Naar huseier har anbragt dæksler over rendestenen ved offentlig gade, skal han sørge for deres vedligeholdelse og paase, at de slutter nøie og ligger fast, samt at de ikke hindrer vandets frie løb. Under snesmeltningen skal han sørge for

27 jan. vandets afledning i rendesten eller grøft langs eiendommens for-
toug. Private kloakledninger og afløbsrender samt deres slam-
kister eller kummer skal oprenses og eftersees mindst 1 gang
hver vaar og ellers saa ofte det af sundhedskommissionen for-
langes.

§ 33. Sne og is maa ikke fra gaardsplads, tomt eller
have kastes ud paa offentlig gade eller henbringes andetsteds
end til de af stadsingeniøren anviste steder.

Hvis snerap fra hustagene generer færdselen i gaderne, skal
sneen bortføres af huseierne.

§ 34. Aadsler, gjødsel, feieskarn, affald eller lignende maa
kun henlægges paa de dertil af bystyret med sundhedskommis-
sionens samtykke bestemte affaldspladse.

Grus og anden fyld maa ikke henlægges paa andre end de
af stadsingeniøren anviste steder.

§ 35. Gjødsel, gadeskarn, affald og lignende skal bort-
føres i vogne eller slæder, der maa være saa tætte, at intet
under transporten spildes.

Vandhusgjødsel maa fra 1ste mai til 30te september kun
bortføres i tiden fra kl. 12 midnat til 7 morgen.

Intet slags gjødsel maa bringes ud paa offentlig gade for der
at tømmes i vogn eller kasse, hvori den skal bortføres.

§ 36. Ved offentlig vandpost maa ikke klæder, kjørretøier
eller deslige vaskes eller skylles eller vand slippes til unytte.

Vand maa ikke udbæres eller udskylles over offentlig gade,
men kun gjennem de dertil bestemte afløb, hvor saadanne haves.

§ 37. Det er forbudt paa offentlig gade at henkaste eller
henlægge urenslighed, stene, spiger, papir, konfetti, glas, potte-
skaar og lignende eller paa anden maade besudle den.

§ 38. Tepper, matter, gang- og sengklæder maa ikke
bankes, renses eller udluftes mod eller paa offentlig gade, med-
mindre vedkommende hus mangler gaardsplads; i saadant til-
fælde kan dette finde sted fra 1ste mai til 30te september fra
kl. 1 til kl. 7 morgen og ellers fra kl. 10 til kl. 7 morgen.

Tøi maa ikke udhænges til tørring paa stakit mod offentlig
gade eller paa offentlig grund.

7de kapitel.

Om fredning af offentlige indretninger m. v.

§ 39. Ingen uvedkommende maa klatre op ad stolper for
elektriske ledninger, tænde eller slukke de paa offentlig gade
anbragte lygter eller befatte sig med offentlige brandsignalappa-
rater uden for at signalisere ildebrand.

§ 40. I offentlige anlæg maa ingen gaa uden i de dertil
bestemte gange eller tage sæde udenfor disse.

Det er forbudt at henkaste eller henlægge urenligheder, 27 jan. papir og andet saadant i deslige anlæg eller paa anden maade besudle dem.

§ 41. Ingen maa uberettiget sidde paa, bestige eller stige over de mod offentlig gade anbragte hegn eller gjærder.

§ 42. Paa kirkegaard maa ingen legen, kjøring, ridning eller anden med hensyn til stedet upassende opførsel finde sted. Ingen maa trænge ind paa kirkegården til de tider, da adgangen holdes lukket, eller stige over indhegningen. Det er forbudt der at medtage hunde.

§ 43. Det bestemmes af magistraten, paa hvilke steder opslag og bekjendtgjørelser fra øvrigheden eller andre offentlige myndigheder skal finde sted.

Bekjendtgjørelse angaaende theaterforestillinger, koncerter, forevisninger og andre forlystelser, til hvilke vedkommendes tilladelse haves, kan ligeledes foregaa ved opslag, naar den, paa hvis eiendom opslaget sker, dertil giver tilladelse.

Dog skal et eksemplar af bekjendtgjørelsen samtidig med opslaget tilstilles politiet.

§ 44. Lovlig gjorte opslag er det forbudt at nedrive, besudle eller paa anden maade beskadige eller gjøre ulæselige.

8de kapitel.

Om opsæt af baade, om dampskibsfløiten, fløtmænd og bybud.

§ 45. Almenninger kan efter politiets anvisning bruges til opsæt af baade og prammer.

Forsaavidt disse hindrer den almindelige færdsel, kan politiet paabyde, at de fjernes.

Reparationer af baade og prammer i almenning maa kun foretages med politiets tilladelse.

§ 46. Ingen er berettiget til mod betaling at befordre personer og passagergoods til og fra de paa havnen liggende ruteskibe, medmindre han er antagen som fløtmand af havnestyret.

Bystyret fastsætter de for fløtmændene gjældende takster. Instruksen udfærdiges af havnestyret.

§ 47. Det er dampskibe forbudt inden havneterritoriet at bruge sirene. I tiden fra kl. 9 aften til kl. 6 $\frac{1}{2}$ morgen maa de ikke benytte dampfløite til signal for afgang eller i andre seiladsen uvedkommende øiemed.

§ 48. Det skal være politiet overladt at forsyne personer, som paa offentlig gade søger erhverv ved i en eller anden henseende at tilbyde publikum sin tjeneste, med skilt eller andet merke, til tegn paa, at de dertil af politiet er godkendt, og

27 jan. med den følge, at personer, som uden berettigelse benytter saadant merke, derved forfalder til straf for overtrædelse af denne vedtægt.

Bystyret fastsætter de for bybudene gjældende takster. Instruksen udfærdiges af politimesteren.

9de kapitel.

Om torvhandel.

§ 49. Magistrat og formandskab har, efter at politimesterens erklæring er indhentet, at bestemme, hvilke af byens offentlige pladse og brygger kan benyttes til torvhandel, hvilken handel paa hvert enkelt sted maa drives, og til hvilken tid den maa finde sted.

Adgang til at benytte torvene eller torvbryggerne uden afgift tilstedes:

- 1) byens indvaanere til salg af egne husdyr og disses afkastning, frembringelse af egen husflid eller af egen eiendom, udbytte af jagt og eget fiskeri samt vilde urter og bær,
- 2) udenbys personer til salg af fra landet medbragte skov- eller haveprodukter, vilde urter og bær eller andre derfra medbragte varer, som er frembringelse af husflid, jagt, fiskeri eller landbonæring. Dog skal disse, forsaavidt de til udsalg af de medbragte varer trænger at benytte torvet længere end 2 dage, betale afgift som nedenfor anført.

Iøvrigt kan adgang til at benytte torvene og torvbryggerne af politiet ogsaa tilstedes andre; men enhver, der saaledes anvises plads, har at svare en afgift til bykassen af 25 øre til 5 kroner pr. dag efter politimesterens nærmere bestemmelse.

Afgiften erlægges forskudsvis ved bevillingens meddelelse.

Politimesteren er berettiget til i enkelt tilfælde at indrømme afgiftsfri plads til indenbysboende paa grund af vedkommendes fattigdom.

§ 50. De, som indfinder sig paa torvet eller torvbryggen for at falbyde varer, skal ordne sine udsalg paa den maade, som af politiet anvises dem, og i det hele iagttage de af politiet til ordens overholdelse givne forskrifter. Hvis de ikke efterkommer dem, kan de af politiet bortvises.

§ 51. Forhandlere maa ikke paa torvet eller bryggen henkaste bedærvede varer eller andet affald.

Ved torvtidens udløb skal alle varer saavel som borde, vogne, kurve, kasser eller deslige, der er benyttet ved handelen, fjernes fra torvet eller bryggen og muligt affald bortføres.

27 jan.

10de kapitel.

Om offentlige beværtningssteder.

§ 52. Enhver, der driver restauration, konditori eller anden offentlig beværtning med spise- eller drikkevarer, skal sørge for, at der i de dertil benyttede lokaler intet forefalder, som strider mod orden og sømmelighed.

Politiet kan forbyde enhver, der driver offentlig beværtning med spise- eller drikkevarer, at benytte anden kvindelig medhjælp til beværtning af gjæster i beværtningslokalerne end sin hustru og sine voksne børn.

§ 53. Offentlige beværtnings- og forlystelsessteder skal holdes lukket paa søn- og helligdage indtil kl. 5 efterm. og forøvrigt fra kl. 11 aften til kl. 6 morgen.

I denne tid maa ingen beværtning finde sted og ingen gjæster indlades eller opholde sig paa deslige steder.

Denne bestemmelse skal ikke være til hinder for beværtning eller ophold af reisende i hoteller og logihuse i den nævnte del af døgnet.

Det skal være politiet overladt saavel ved enkelte leiligheder at give speciel tilladelse til at lukke sildigere og aabne tidligere, som at meddele lignende almindelig tilladelse til beværtningssteder, hvor beværtningen med spise eller andet end sterke drikke skjønnes at være hovedsagen, og hvor tilladelsen ikke antages at ville blive misbrugt.

Omvendt kan politiet i alle tilfælde, hvor det finder, at vedkommende vært ikke overholder den tilbørlige orden, paa- byde lukning kl. 9 aften.

Saadan af politiet meddelt tilladelse som i denne § nævnt kan til enhver tid uden opsigelse tilbagekaldes.

§ 54. I enhver bygning, hvor der findes restauration eller anden offentlig beværtning, skal eieren, naar sundhedskommis- sionen finder det fornødent, til afbenyttelse for dem, der be- søger beværtningsstedet, anbringe et lukket pissoir efter politiets nærmere bestemmelse. Eieren er forpligtet til at holde pissoiret forsvarlig renholdt, om fornødent ved stadig overrisling.

11te kapitel.

Om offentlige forestillinger m. v.

§ 55. Enhver, som agter at give offentlige dramatiske forestillinger eller konserter, skal i betimelig tid anmelde dette til politiet. Adgang til at holde karusel eller anden lignende forestilling eller forevisning end konsert eller dramatisk fore- stilling afhænger af politiets tilladelse.

I afgift til bykassen erlægges forskudsvis fra 5 til 50 kro-

27 jan. ner for hver forestilling eller for hver dag eller aften efter politimesterens nærmere bestemmelse. Det samme gjælder offentlig dans, men kun forsaavidt vedkommende deraf gjør sig en næring. For forevisninger og lignende, der udstrækkes over et længere tidsrum, kan afgiften af politimesteren fastslaaes pr. uge eller pr. maaned uden hensyn til foranstaaende dagbetaling.

Fritagelse for afgift kan under særlige omstændigheder indvilges af politimesteren, navnlig naar det gjælder veldædige øiemed.

§ 56. Naar tilladelse er givet nogen til at gaa omkring og opføre musik, forevise kunster og seværdigheder eller andet, maa saadant dog ikke uden særskilt tilladelse af politiet ske paa offentlig gade.

Ligesom det er en selvfølge, at enhver eier eller leier af eiendom kan forbyde deslige personer sammesteds at udføre de nævnte præstationer m. v., saaledes skal ogsaa i tilfælde af sygdom eller af anden gyldig grund enhver beboer i nærheden være berettiget til at forlange, at den, der udfører musik eller støiende præstationer af nævnte art, fjerner sig i tilbørlig afstand.

Omvankende musikanter, som har faaet politiets tilladelse til at opføre musik paa gaden, betaler forskudsvis fra 1 til 5 kroner pr. dag efter politimesterens bestemmelse og maa ikke indfinde sig i husene for at søge at opnaa betaling for præstationer, som uden vedkommendes anmodning er ydet.

§ 57. Ingen maa afgive eller benytte lokale til offentlig forestilling, konsert, dans, foredrag eller møde, medmindre det af politiet er godkendt som betryggende med hensyn til publikums sikkerhed.

Politiet har derhos at bestemme, hvor mange personer der samtidig kan indlades i lokalet og paa de forskellige pladse i samme.

§ 58. Støiende musik og andre larmende præstationer i offentlige forsamlinger kan, naar de forulemper de omkringboende, af politiet paabydes henlagt til bestemte tider af døgnet.

§ 59. Ved offentlige forestillinger eller andre forlystelser saavelsom ved offentlige møder eller sammenkomster af hvilken som helst art skal de besøgende iagttage sømmelighed og orden og maa ikke ved støien, banken, vedholdende bifalds- eller misbagsytringer eller paa anden maade hindre mødet, forestillingen eller sammenkomsten eller forstyrre andre nydelsen deraf.

12te kapitel.

Almindelige bestemmelser.

§ 60. Om alle i denne vedtægt omhandlede bevillinger gjælder, at de naarsomhelst af politiet kan tilbagekaldes, naar dette finder, at der begaaes misbrug.

Erlagt afgift tilbagebetales ikke.

27 jan.

§ 61. Hus- og grundeiere er personlig ansvarlig for opfyldelsen af alle dem som saadanne ifølge denne vedtægt paahvilende pligter og skal ikke kunne undskyldes sig med forsømmelse fra deres folks eller leieres side.

§ 62. Naar nogen undlader, hvad der ifølge denne vedtægt paahviler ham, kan politiet foranstalte det pligtige udført eller træffe fornøden foranstaltning til at forhindre, at forsømmelsen afstedkommer skade.

Omkostningerne hermed bliver — ligesom de omkostninger, der foranlediges ved foranstaltninger, som af politiet træffes for at forhindre forberedte eller stanse endnu ikke fuldførte handlinger, der ved vedtægter er forbudt, eller for at rydde af veien ulemper, der er foranlediget ved brud af denne vedtægt — at udrede af den skyldige.

§ 63. Overtrædelse af nærværende vedtægts bestemmelser samt af de i henhold til disse givne forbud straffes med bøder fra 1 krone til 5000 kroner, der tilfalder statskassen.

§ 64. Bestemmelsen i § 16 træder først i kraft 6 maa-neder efter nærværende vedtægts bekendtgørelse i lovtidenden.

Kongelig resolution

27 jan.

af 27de januar.

Approbation i henhold til § 11 jfr. § 4 i lov om sundhedskommissioner m. v. af 16de mai 1860 meddeles paa den af herredsstyret for Haus herred i Søndre Bergenhus amt under 27de december 1905 fattede beslutning om et tillæg til de for herredet under 5te januar 1900 approberede sundhedsforskrifter.

Tillægget til forskrifterne er saalydende:

„Det paalægges enhver inden herredet praktiserende læge straks at anmelde ethvert af ham paatruffet tilfælde af smitsom eller epidemisk sygdom for sundhedskommissionens ordfører.“

Kongelig resolution

27 jan.

af 27de januar.

Approbation i henhold til § 11 jfr. § 4 i lov om sundhedskommissioner m. v. af 16de mai 1860 meddeles paa de af herredsstyret for Vikten herred i Nordre Trondhjems amt under 4de december 1905 fattede beslutninger om et tillæg til de

27 jan. for herredet ved kongelig resolution af 26de juni 1893 approberede sundhedsforskrifter samt om særskilte sundhedsforskrifter for Rørvikbebyggelsen, der indbefatter Rørvikgaard, undtagen Rørvik plads og Rørvikeng.

Forskrifterne er saalydende:

§ 1. Gaardsrummet og adkomstveie til og mellem husene skal af huseierne gives fast og jevn overflade med fornødent fald og skal af huseierne forsynes med afløbsrender for spild og regnvand med fast, jevn bund og fornødent fald.

§ 2. Hus- og grundeiere skal holde sine gaardsrum, pladse, veie og smug rene, samt holde sine veigrøfter og stikrender aabne og fri for stank.

§ 3. Ved ethvert beboelseshus skal der være et vandhus. Vandhuset skal have et aflukke for hver 15 personer af husets beboere og skal være mindst 2 m. høit. Dets vægge og gulv skal være tætte, dør og lem skal være tætsluttende og være forsynede med hængsler og krog. Tæt under sædet paa fast underlag af sten eller grus anbringes $\frac{1}{2}$ fustage forsynet med 2 jernhanker, forat den med lethed kan tages ud og tømmes. Andre tætte gjødselbeholdere kan ogsaa benyttes, naar de er godkendte af sundhedskommissionens ordfører.

Stald og fjøs skal være luftige, lyse og rummelige, bingen skal være tæt og saaledes beliggende og indrettet, at den med lethed kan kontrolleres, tømmes og renses.

§ 4. Enhver gjødselbeholder eller gjødselbinge skal tømmes saa ofte, at overfyldning ikke finder sted; i strøget østenfor kirke- og skolehusbakken mindst 2 gange aarlig — vaar og høst. Beholdere under vandhuse tømmes, naar de er $\frac{3}{4}$ fulde, forat intet af indholdet skal spildes under bortkjørselen.

§ 5. Privetgjødsel maa ikke inden Rørviks grænser henlægges i have eller paa mark uden at opblandes og tildækkes saa grundig med torvstrø, jord, aske eller kalk, at stank undgaes. Spredning af privetgjødsel maa ikke ske nærmere beboet hus end 50 m. og af ublandet eller mindre godt blandet husdyrgjødsel ikke nærmere end 20 m.

§ 6. Affald fra husene, feieskarn o. l. skal, hvor det ikke brændes eller nedmuldes, samles i tætte beholdere, hvis indhold fjernes saa ofte fornødent og bortbringes saa langt, at stank derfra ikke er til plage for de nærmestboende.

§ 7. Sundhedskommissionen kan forbyde kreaturhold, hvor det foranlediger sanitære misligheder, som vedkommende huseier ikke kan eller vil afhjælpe ved benyttelsen af tilstrækkelig torvstrø eller tør sagsrasp.

§ 8. Ethvert rum i kjelder skal have et vindu eller anden aabning, som kan benyttes til luftveksling. Om kjælder-rum benyttes til bolig, handel eller verksted, maa det være

mindst 2,30 m. høit fra gulv til loft og deraf 1,30 m. være 27 jan.
over jordskorpen. Grunden skal være godt dræneret og fyldt
med 20 cm. høit lag af puksten. Gulvet dobbelt og med tør
mellemfyld.

§ 9. Brønde eller opkomme, hvorfra mad- eller drikke-
vand hentes, skal være indvendig klædt med sten eller bord.
De skal være ombyggede med sten og kanterne tættede med
grus, ler eller cement, saa de ikke forurenses af overflade- eller
spildvand. De skal videre være overbyggede og forsynede med
hængsellaag.

Paa mark langs bæk eller elv, hvorfra mad- eller drikke-
vand hentes, er det forbudt at sprede ublandet vandhusgjødsel.
Anden naturlig gjødning som husdyrgjødsel maa ikke spredes
nærmere bredden end 5 meter. Rigelig torvblandet vandhus-
gjødsel ikke nærmere bredden end 10 m. Gjødseledynger maa
ikke anbringes nærmere bredden end 20 m., ligesom det iagttages,
at der ikke er tilsig fra dyngen til vandet.

§ 10. Enhver bedrift, som ved forurensning af luften eller
paa anden sundhedsskadelig maade forulemper de omboende, saa-
som slagteri, garveri, farveri o. l., er underkastet sundhedskom-
missionens tilsyn og er vedkommende eier forpligtet til at rette
sig efter de paabud, som kommissionen til fjernelsen af sanitære
ulemper maatte give ham.

§ 11. Vikten herreds sundhedsforskrifter er fremdeles i
sin helhed gjældende ogsaa for Rørvik.

§ 12. Disse særlige sundhedsforskrifter for Rørvik træder
i kraft 3 maaneder, efterat de er approberede. De trykkes og
fordeles til enhver hus- og grundeier paa Rørvik.

Kongelig resolution

af 27de januar.

27 jan.

Approbation i henhold til § 11 jfr. § 4 i lov om sund-
hedskommissioner m. v. af 16de mai 1860 meddeles paa de af
herredsstyrerne for Norddalen, Stranden, Sunnelven og
Stordalen herreder i Romsdals amt, under henholdsvis 15de
januar, 16de februar, 2den mars samt 31te oktober 1900 fattede
beslutninger om forskrifter til forebyggelse af ondartede
smitsomme sygdommes udbredelse, dog med en enkelt for-
andring.

De approberede forskrifter er saalydende:

§ 1. Ved optraeden af sygdomstilfælde, som der kan være
grund til at tro er af ondartet smitsom beskaffenhed, skal den

27 jan. husbonde eller husfader, som har at gjøre anmeldelse derom overensstemmende med § 14 i lov om sundhedskommissioner m. v. af 16de mai 1860, tillige straks drage omsorg for betryggende afsondring, saavidt som omstændighederne tillader.

Afsondringen maa omfatte ikke alene den syge selv, men ogsaa den eller dem, der pleier den syge, samt sengklæder, gangklæder og andre brugsgjenstande, som de benytter eller som den syge har benyttet de nærmeste dage forud for sygdommens udbrud.

Fødevarer maa ikke opbevares i det rum, hvor den syge opholder sig.

§ 2. Indtil læge er kommet tilstede og har meddelt nærmere forskrifter, maa samkvem mellem det sted, hvor sygdommen er optraadt, og andre steder indskrænkes til det mindst mulige. Navnlig maa personer, der hører til samme husstand som den syge, ikke uden nødvendighed deltage i møder eller sammenkomster af et større antal mennesker. Uvedkommende personer maa ikke tilstedes adgang til det rum, hvor den syge opholder sig.

Sammenkomster i selskabeligt eller andet øiemed, der ikke er uopsætteligt, maa ikke afholdes i det smittede hus eller paa dets gaardsplads.

§ 3. Naar læge er kommet tilstede, kan han foreløbig træffe de anordninger og forføininger med hensyn til afsondring af den syge og hans omgivelser og med hensyn til rensning af sygeværelset og de under sygdommen benyttede gjenstande, som sygdommens beskaffenhed paakræver og omstændighederne tillader.

Det maa overlades til lægens skjøn efter omstændighederne at meddele forskrifterne i skriftlig form. De maa i hvert fald nøie efterkommes og er gjældende, indtil de tilbagekaldes af lægen selv eller ophæves af sundhedskommissionen eller dens ordfører.

§ 4. Forsaavidt der leveres melk eller andre fødemidler til salg eller melk til meieri fra det sted, hvor sygdommen er optraadt, maa dette ophøre, indtil tilladelse er meddelt af den tilkaldte læge.

§ 5. Børn fra den husstand, hvor sygdommen er optraadt, maa ikke søge skole, forinden tilladelse er meddelt af den tilkaldte læge. Forsaavidt sygdommen optræder i lærerens husstand, og han bor i samme hus, hvor skolen holdes, maa denne lukkes, indtil lægen har afgivet nærmere bestemmelse.

§ 6. Saasnart meddelelse om de indtrufne sygdomstilfælde og de i anledning af samme trufne forføininger er indløbet til sundhedskommissionens ordfører, har denne at træffe de videre forføininger, som efter tilfældets beskaffenhed er fornødne.

Kongelig resolution

27 jan.

af 27de januar.

I henhold til § 11 jfr. § 4 i lov om sundhedskommissioner m. v. af 16de mai 1860 og til § 3 i lov angaaende særegne foranstaltninger mod tuberkuløse sygdomme af 8de mai 1900 meddeles approbation paa de af herredsstyret for Vennesla herred i Lister og Mandals amt under 11te december 1905 fattede beslutninger om forskrifter til forebyggelse af ondartede smitsomme sygdommes udbredelse samt om ordningen af meddelelsespligten, naar en tuberkuløs syg forandrer bopæl, dog med en enkelt forandring.

De approberede vedtægter er saalydende:

§ 1. Ved optræden af sygdomstilfælde, som der kan være grund til at tro er af ondartet smitsom beskaffenhed, skal den husbonde eller husfader, som har at gjøre anmeldelse derom overensstemmende med § 14 i lov om sundhedskommissioner m. v. af 16de mai 1860, tillige straks drage omsorg for betryggende afsondring, saavidt som omstændighederne tillader.

Afsondringen maa omfatte ikke alene den syge selv, men ogsaa den eller dem, der pleier den syge, samt sengklæder, gangklæder og andre brugsgjenstande, som de benytter eller som den syge har benyttet de nærmeste dage forud for sygdommens udbrud.

Fødevarer maa ikke opbevares i det rum, hvor den syge opholder sig.

§ 2. Indtil læge er kommen tilstede og har meddelt nærmere forskrifter, maa samkvem mellem det sted, hvor sygdommen er optraadt, og andre steder indskrænkes til det mindst mulige. Navnlig maa personer, der hører til samme husstand som den syge, ikke uden nødvendighed deltage i møder eller sammenkomster af et større antal mennesker. Uvedkommende personer maa ikke tilstedes adgang til det rum, hvor den syge opholder sig.

Sammenkomster i selskabeligt eller andet øiemed, der ikke er uopsætteligt, maa ikke afholdes i det smittede hus eller paa dets gaardsplads.

§ 3. Naar læge er kommet tilstede, kan han foreløbig træffe de anordninger og forføjninger med hensyn til afsondring af den syge og hans omgivelser og med hensyn til rensning af sygeværrelset og de under sygdommen benyttede gjenstande, som sygdommens beskaffenhed paakræver og omstændighederne tillader.

Det maa overlades til lægens skøn efter omstændighederne at meddele forskrifterne i skriftlig form. De maa i ethvert fald nøie efterkommes og er gjældende, indtil de tilbagekaldes

27 jan. af lægen selv eller ophæves af sundhedskommissionen eller dens ordfører.

§ 4. Forsaavidt der leveres melk eller andre fødemidler til salg fra det sted, hvor sygdommen er optraadt, maa dette ophøre, indtil tilladelse er meddelt af den tilkaldte læge.

§ 5. Børn fra den husstand, hvor sygdommen er optraadt, maa ikke søge skole, forinden tilladelse er meddelt af den tilkaldte læge. Forsaavidt sygdommen optræder i lærerens husstand, og han bor i samme hus, hvor skolen holdes, maa denne lukkes, indtil lægen har afgivet nærmere bestemmelse.

§ 6. Saasnart meddelelse om de indtrufne sygdomstilfælde og de i anledning af samme trufne forføjninger er indløbet til sundhedskommissionens ordfører, har denne at træffe de videre forføjninger, som efter tilfældets beskaffenhed er fornødne.

Naar en tæringssyg, som gaar ind under tuberkuloseloven, forandrer bopæl, pligter eieren eller i hans sted bestyreren af det hus, hvorfra den syge flyttes, at gjøre anmeldelse derom til sundhedskommissionens ordfører.

27 jan.

Kongelig resolution

af 27de januar.

I henhold til lov om beskyttelse af børn mod brug af tobak af 19de april 1899 meddeles stadfæstelse paa en af Porsgrunds formænd og repræsentanter under 13de december 1905 fattet beslutning til nedenstaaende vedtægt for bemeldte kjøbstad angaaende salg af tobak til børn m. v.

§ 1. Salg af tobak i hvilkensomhelst form til barn under 15 aar skal være forbudt, uanseet om tobakken angives kjøbt til barnets egen eller andres brug.

§ 2. Politiets tjenestemænd kan skride ind mod barn, der nyder tobak paa gade eller andet offentlig sted saaledes, at de kan fratage barnet den hos dette forefindendes tobak, der konfiskeres. Barnets foresatte underrettes om det forefaldne.

§ 3. Overtrædelse af nærværende vedtægts § 1 straffes med bøder efter loven.

27 jan.

Kongelig resolution

af 27de januar.

I henhold til § 4 i lov om brandvæsenet af 26de august 1854 meddeles approbation paa det af Harstad kommunistyre i møde den 23de juni 1905 vedtagne feierreglement for nævnte by.

27 jan

Reglementet er saalydende:

§ 1. Den reglementerede feining af piber, anbringere og trukne rør i byens huse skal alene udføres til reglementeret tid ved den eller de feiermestere, der ansættes af magistrat og formandskab.

§ 2. Feiermesterens nærmeste overordnede er brandkommissionen eller branddirektøren, hvor dette i henhold til lovgivningen er bestemt.

§ 3. Feiermesteren har at føre protokol over feiningen efter et af brandkommissionen godkendt skema. I denne protokol anføres ethvert ildsted med tilhørende rørgange og tillige afgiften for feining af samme. En saadan fortegnelse føres ogsaa af brandkommissionen til kontrol.

§ 4. Samtlige skorstene, lodpiber, anbringere og trukne rør skal feies ialt 5 gange aarlig.

Feiningen foregaar i vinterhalvaaret fra 1ste oktober til udgangen af april maaned, hvorefter i sommerhalvaaret foretages 1 gangs feining, der paabegyndes 1ste juli.

For piber i fabriker, bagerier, røgerier og lignende bedrifter, hvor der paa grund af brændmaterialiets art eller fyringen finder mer end almindelig soddannelse sted, kan brandkommissionen paabyde hyppigere feining. Piber, som sjelden bruges, eller til hvilke fører høist 2 rørgange eller hvis benyttelse ikke medfører nævneværdig soddannelse, kan efter brandkommissionens bestemmelse tillades feiet sjældnere.

§ 5. Feiermesteren har paa egen bekostning at anskaffe sig det fornødne værktøj og arbejdshjælp, om saadan tiltrænges. Han har under det ansvar, lovgivningen bestemmer, at udføre den i § 4 omhandlede feining og forøvrigt de pligter, dette reglement paalægger ham, mod at oppebære de derfor fastsatte sportler.

§ 6. Feiermesteren har at føre en af brandkommissionen godkendt dagbog for de forskellige huses piber, anbringere og trukne rør.

I dagbogen indføres vedkommende huseiers eller leieboers erkendelse for feiningens udførelse samt de bemærkninger, vedkommende maatte finde sig beføiet til at gøre med hensyn til den udførte feining. Dagbogen eftersees hver uge af branddirektøren paa brandkommissionens vegne.

§ 7. Feining skal foregaa i den orden, som brandkommissionen bestemmer. Enhver huseier eller leieboer er pligtig til at lade feiningen foregaa til den af feiermesteren angivne tid efter anmeldelse fra ham derom den foregaaende dag. Dog kan vedkommende, hos hvem feining skal ske, med opgivelse af grunden fordre indtil 2 døgn's udsættelse. I sygdomstilfælde kan af vedkommende læge fordres endda længere udsættelse.

27 jan.

Findes nogen uvillig til at lade feie, eller lægger nogen hindring i veien for feiningen, har feiermesteren straks at indberette det for brandkommissionen.

§ 8. Feiermesteren skal udføre feiningen forsvarlig, ud-
drage soden vel af piber, anbringere og trukne rør, og forsaa-
vidt det forlanges, tillige af ovne. Ifald soden er varm, bringer
han den ud af bygningen og hensætter den paa et sted, hvor
den ikke medfører brandfare.

Den største forsigtighed skal anvendes, saa værelserne ikke
unødigt tilsmudses, ligesom der skal udvises et sømmeligt forhold
i husene.

§ 9. Feiermesteren har at paase, at feiedøre og feieluger
lukkes forsvarlig. Han skal ved feiningen paase, at lovene for
brand- og bygningsvæsen med hensyn paa piber, ovne, komfurer
og rør er fyldestgjorte. Ved rensning af piber og ildsteder
skal han efterse, om der findes nogen brøstfældighed. Ligeledes
har han at give agt paa, at let fængelige materialier eller lig-
nende ikke henligger eller hænger i nærheden af ildsteder eller
rør paa saadan maade, at antændelse derved kan ske. Han
paalægger i tilfælde husets beboere straks at fjerne de ilds-
farlige ting.

Feil og mangler i her omhandlede henseende skal han straks
anmelde til branddirektøren.

Feiermesteren er pligtig til, ogsaa udenfor de reglemen-
terede tider, efter henvendelse at indfinde sig til feining, for-
saavidt den reglementerede feining ikke forsømmes.

Ekstraordinær feining udføres efter samme takst som den
ordinære.

§ 10. Feiermesteren skal være pligtig til at gennemgaa
og rense nyopførte skorstene, lodpiber og indmurede gryder mod
en godtgjørelse af kr. 0,50 for gryder, kr. 0,50 for enetages
skorstene eller lodpiber og kr. 0,80 for toetages saadanne.

§ 11. Feiermesteren skal i brandtilfælde indfinde sig paa
brandstedet, hvor han har at melde sig til branddirektøren eller
den, der i dennes forfald fører kommandoen. Han maa ikke
forlade byen for længere tid end en dag uden at erholde til-
ladelse fra formanden i brandkommissionen.

Til længere fravær fordres magistratens tilladelse.

§ 12. Feiermesteren har at finde sig i de forandringer
eller tillæg til dette reglement med dets takster, som det senere
maatte findes hensigtsmæssig at bestemme.

Tvist om reglementets forstaaelse afgjøres af magistrat og
formandskab.

§ 13. Feiermesteten ansættes med 3 maaneders gjensidig
opsigelse, forsaavidt ikke uforsvarligt forhold overfor hans pligter
maatte fordre hans øieblikkelige fjernelse.

§ 14. Feiermesteren har mindst 1 gang for hvert aar at 27 jan. foretage brandvisitation (brandsyn) efter nærmere bestemmelse. Herfor tilkommer han ingen særskilt godtgjørelse.

§ 15. Feiermesteren har ikke adgang til at søge bierhverv uden magistratens tilladelse.

§ 16. Betaling for ordinær feining erlægges af huseieren og beregnes efter følgende takst:

- a. for skorstene og lodpiber 4,5 øre pr. løbende meter.
- b. for rør fra ovne eller komfurer over 2,5 m. langt 6 øre pr. stk.
- c. for enetages ovne og kogeovne 7 øre pr. stk.
- d. for toetages ovne og toetages kogeovne samt cylinderovne under 1 meter fra bunden 10 øre pr. stk.
- e. for treetages ovne, cylinderovne indtil 1,5 m. fra bunden, og særskilt stegeovne, indmurede gryder og anbringere 13 øre pr. stk.
- f. for fireetages ovne, og derover samt cylinderovne over 1,5 m. fra bunden og komfurer med stegeovn 17 øre pr. stk.

For den saaledes bestemte betaling for ovne og komfurer udføres tillige feiningen af dertil hørende rør indtil 2,5 m. længde.

Tvist om beregning af feierpenge afgjøres af brandkommissionen.

§ 17. Den af feiermesteren førte protokol over feiningen forevises kvartalsvis for brandkommissionens formand og forsynes med dennes attestation for, at eftersyn er foretaget.

Feiermesteren indkasserer selv feierpengene. Der skal kun betales for virkelig udført feining.

I mangel af betaling kan feierpengene inddrives som andre kommunale skatter. For feierskatten hefter huseieren.

I henhold til feierens protokol udskrives lister over manglende feierskat og indsendes til magistraten inden udgangen af henholdsvis januar og juli maaned. Omkostningerne ved indgivelse udredes af kommunekassen.

Udgiver: Fred. T. Salicath.